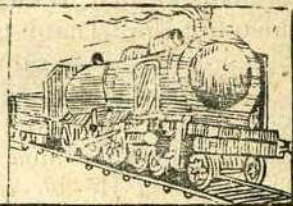

DU-LỊCH XỨ THÁNH

PHÉP LẠ CỦA Y-SO-RA-ÊN

(Tiếp theo và hết)

ĐỜI SỐNG THUỘC-LINH TẠI XỨ THÁNH

của Victor Buksbazen

CÒN một người nữa, là viên đốc công một xưởng thợ mộc trong một nơi di-trú Do-thái. Trước đó ít lâu, ông đã bị đuổi vì có người ta biết được ông là tin-dồ, nhưng hai tuần sau ông lại được mời đến tiếp tục công-việc. Trong khi ông vắng mặt thì cửa tiệm mà ông đang làm đốc-công bị thiệt-hại nhiều. Ông thuận trở lại với điều-kiện rằng ông được phép sống và làm chứng như là tin-dồ Đấng Christ. Điều-kiện được chấp-thuận với lời này: «Chứng nào ông còn làm chạy việc và trung-tín như ông đã từng làm khi trước, thì ông có thể cứ tin và nói điều chi tùy-ý».

Tôi cũng có thể nói đến một người phụ-trạm Do-thái đã nhóm-hợp một số tin-dồ Đấng Christ chung quanh mình. Hoặc một ông chủ-trại Do-thái đã làm chứng cho Chúa và được mọi người mến-chuông. Còn nhiều người khác đã được chú-ý vì lòng trung-tín và lời chứng của họ. Thêm vào đó, lẽ tự-nhiên, chức-vụ của các giáo-sĩ có một giá-trị tuyệt-đối khi họ đi đây đó làm chứng trong toàn cõi.

Cá-nhân để trọn thi-giờ hay tinh-nguyện hầu việc Chúa, cũng có một vài tư-cách cần-yếu cho sự làm chứng: Người ấy phải sống một đời thật-thà, ngay-thắng; phải có sự thông-biết Kinh-Thánh sâu-nhiệm, cả Cựu-ước lẫn Tân-ước; phải yêu-thương dân-tộc Y-so-ra-ên trong những sự phấn-dấu và nguyện-vọng của họ; phải thông-biết tiếng Hê-bơ-rơ tới trình-độ có thể

nói chuyện về những vấn-đề sâu-sắc của đời sống mà không thấy khó-khăn gì. Lời làm chứng của một người như thế sẽ có giá-trị vô-cùng, và dầu không được công-nhận hẳn, thì cũng khiến người ta tôn-trọng. Một khi hạt giống đã gieo xuống, Chúa của mùa gặt sẽ tưới nước và ban cho nó sự sống.

Cố-nhiên cũng có những trẻ thơ trong Đấng Christ và những kẻ yếu đức-tin còn nhút-nhát và sợ-hãi e rằng sự tin Chúa có thể làm hại đến sự sanh-hoạt của họ giữa vòng những người Do-thái lân-cận. Nhiều người trong số ấy nói và gợi ý với tôi rằng nên thiết-lập một nền-tảng riêng biệt về đời sống kinh-tế hầu cho họ có thể sống như tin-dồ mà không sợ-hãi gì.

Thật có cần làm như vậy. Vả lại, xứ Y-so-ra-ên ngày nay là xứ đang chú-trọng đến những công-việc gây-dựng để kiến-thiết xứ-sở.

Còn một nguyên-động-lực nữa trong sự nắn-dúc đời sống thuộc-linh tại Y-so-ra-ên là sự phục-hưng tiếng Hê-bơ-rơ, lập trên tiếng của Cựu-ước và của những thầy Ra-bi trong Y-so-ra-ên. Hê-bơ-rơ là tiếng chính-thức của Y-so-ra-ên, dùng bất cứ ở nơi nào, và có dạy trong gia-đình, trường-học, tiệm buôn và phòng giấy. Tiếng nói bắt buộc dân-sự phải tìm đến cội-nguồn, nên người Do-thái phải đến đối-diện với Kinh-Thánh là Lời Đức Chúa Trời đã chép ra. Ngày nay, những lời tiên-tri thuở xưa dự-ngôn rằng ngày hầu đến sẽ có sự đối-khát Lời Đức Chúa Trời, nay

thiếu-hụt Kinh-Thánh tiếng Hê-bơ-rơ, và người ta đòi-hỏi rất nhiều.

Khi tôi đi thăm-viếng một kho chứa Kinh-Thánh tại Haifa, tôi thấy một giáo-sư Do-thái mua một tá Kinh-Thánh tiếng Hê-bơ-rơ cả Cựu lẫn Tân-ước, để dùng trong đoàn-thề mà ông đang ở. Ông đã trả hơn 6 đồng bằng Y-sơ-ra-ên là tiền khó-nhọc lắm mới kiếm được, hầu cho dân-sự tại đó được đọc Lời Đức Chúa Trời. Như vậy cả xứ-sở lẫn tiếng nói đang hiệp với nhau để làm chứng cho thể-hệ mới của con-cái Y-sơ-ra-ên.

Đang khi tôi còn ở Y-sơ-ra-ên tôi đi thăm di-trú xã ở Ben Orin trên núi Cát-mên, tại đó đã có lần tiên-tri Ê-li đổ-thách và thắng hơn các thầy tế-lễ của Ba-anh. Ngay ở giữa vùng đó, có một đài kỷ-niệm chạm-tạc bằng đá, vẽ Môi-se và một thanh-niên đi khai-thác, Môi-se đang dẫn-dắt người mới tới để phục-hưng xứ-sở. Như vậy, mối liên-quan giữa thời cổ và thời hiện-đại được bày-tỏ cách rất cảm-động. Nhưng ấy chính Môi-se đã nói tiên-tri rằng: «Từ giữa anh em người, Giê-hô-va Đức Chúa Trời người sẽ lập lên một đảng tiên-tri như ta; các người khá nghe theo đảng ấy!» (Phục 18: 15).

Chính-phủ hiện-hữu của Y-sơ-ra-ên hết sức tỏ ra rất khoan-hồng đối với mọi tôn-giáo. Cũng như ở mọi nước, trước Luật-pháp mọi người đều ngang hàng với nhau. Các giáo-sĩ và các nhà truyền-đạo khác đã chứng-thực rằng họ đã được các nhà cầm-quyền tổ lượng khoan-hồng và ý-muốn tốt-lành. Dầu vậy chớ nên quên rằng những sự làm-hại và khó-khăn vẫn có. Nhiều việc như vậy đã ra từ những kinh-nghiệm cay-dắng và gớm-ghiếc của người Do-thái trong các xứ mạo-nhận là có đạo Đấng Christ. Thật không trông-mong gì những sự hiểu lầm và hiềm-khích này biến mất trong đêm tối đâu. Nhưng sự yêu-thương chân-thật, sự thành-tín không rung-chuyển,

lời cầu-nguyện và đức-hết-sa quyền-phép của Đức Thánh-Linh sẽ thắng hơn mọi sự đối nghịch ấy.

Chính Cứu-Chúa đã phán: «Nếu các người có đức-tin bằng một hạt cải, sẽ khiến núi này rằng: Hãy dời đây qua đó» (Mat. 17: 10). Đức-tin chúng ta là đức-tin đến một Đấng Cứu-chuộc đắc-thắng và quyền-phép.

Khi tôi bỏ trường bay tại Lydda, và cuộc thăm-viếng đã kết-liệu, thì mặt trời sáng-lạn mọc lên trên xứ Y-sơ-ra-ên. Đang khi từ-giã, tôi ngó lại xứ Đức Chúa Trời ban phước. Ở ngoài khơi, chỉ cách bờ vài dặm, những đám mây đậm và sa-mù dày-đặc đang chờ-đợi nuốt lấy chúng tôi. Nhưng ở phía sau tôi, mặt trời đang âu yếm ôm lấy giải đất Y-sơ-ra-ên.

Quả thật, phía chân trời thật u-ám trong thời-đại nguyên-tử đáng khủng-khiếp, song ở phương Đông, Mặt trời Công-bình sẽ mọc lên đương ứng-nghiệm, và còn phải được ứng-nghiệm cả bao nhiêu lời hứa của Chúa. Ấy là hi-vọng phước-hạnh của Y-sơ-ra-ên, và của cả thế-gian nữa.

«Hãy dậy lên, và sáng lờ ra! Vì sự sáng người đã đến, và vinh-quang Đức Giê-hô-va đã mọc lên trên người. Này, sự tối-lắm vậy-phủ đất, sự u-ám bao-bọc các dân; song Đức Giê-hô-va đã dậy lên trên người, vinh-quang Ngài tỏ-rạng trên người. Các dân-tộc sẽ đến nơi sự sáng người, các vua sẽ đến nơi sự chói-sáng đã mọc lên trên người» (Ê-sai 60: 1-3). —*Lữ-Sinh dịch-thuật.*

LO VIỆC NHÀ CHA (Tiếp theo trang 4)
tiếp khách, dâng tiền trung-tín (dâng 1/10 như Chúa đã dạy trong Mal 3: 10), lo công việc nhà Chúa, sốt-sắng rao-giảng Tin-lành dắt đem nhiều tội nhơn trở về cùng Chúa, hầu đến khi Ngài trở lại, chúng ta đều được hân-hoan gặp Ngài, và gặp nhau, cùng tươi vui nghe Chúa ôn-tồn phán: «HỒI ĐẦY-TỎ NGAY-LÀNH TRUNG-TÍN! được lắm. A-men. —*Mục-sự Lê-dinh-Tổ.*